

طهران

جناب ابن ابهر علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای منادی پیمان نامه‌ئی که در خصوص دو نفس محترم و خلاصی آنان مرقوم نموده بودید رسید نهایت سرور حاصل گردید و فی الحقیقه دو شخص محترم نهایت همّت در این خصوص فرمودند و عنقریب مکافات الهیّه را مشهوداً ملاحظه خواهند نمود ایران در باطن مضطربست سکون ندارد و عنقریب این قضیه ثابت گردد ولی آن دو شخص محترم تأیید خواهند یافت ولی شرط اینست که با یکدیگر در نهایت محبّت و الفت باشند ولی اگر کلفت در میان آید یقین بدان که اسباب پریشانی مهیا گردد و تهمتها بمیان آید و افتراها زده شود و حال از اسکندریّه این نامه مرقوم میشود زیرا آن نوبه عصبی که میدانید در این ایام شدّت نمود بقسمی که از تقریر و تحریر بازماندم و چون ملاحظه شد که هوای عکا و حیفای بهیچوجه موافق نه محض آنکه از خدمت باستان مقدّس بازمانم و تحریر و تقریر ممکن باشد لهذا چندی باین صفحات آدمم الحمد لله از الطاف جمال مبارک تغییر هوا بسیار مفید افتاد

اما قضیه جناب آقا عزیزالله خان و حضرت شخص محترم در این خصوص توصیه محکم مرقوم گردید و ارسال شد و باز نیز مرقوم میشود یقین بدانید که ابداً کوتاهی نخواهد شد آن ورقه فوق العاده نجف اضغاث احلام است جمیع خلق میدانند که منشأ این هذیان ظلم و طغیان معاندین امت میرزا یحیی و بعضی هزله و رذله است جوابی مرقوم شد و ارسال گردید که طبع شود و انتشار داده شود شما آن را ببعضی از بیغرضان از اهل مجلس بنمائید ولی نسخه ندهید و بگوئید که مروج این اراجیف و افترا حاجی میرزا یحیی که عضو منتخب کرمانست و داماد میرزا یحیای ازل است و مدّعی وصایت میرزا یحیی است چون گمان میکند که اگر بنیان بهائیان برافتد یحیائیا میدان گیرند لهذا باین مفتریات میکوشد باری شما ازلیها را بمردم بشناسانید و بگوئید اینها که فریاد مینمایند که بهائیان چنین و چنانند مقصودشان از این افترا حمایت مذهب شیعه نیست بلکه مرادشان آنست که بهائیان را مغضوب و منفور جمیع طوائف کنند و خود را عزیز کلّ نمایند بمردم بفهمانید شما که صدرالعلماء از رفقای اوست و یحیائی و پسر صدرالعلماء یحیائی قح است این سکوت شماها سبب جسارت آنها گشته این مسئله نجف را یحیائیا ترتیب دادند شما بمردم بفهمانید و این نامه ضدّ احرار ابرار از لسان من آنها نوشتند مردم خبر ندارند و علیک البهّاء الأبهی ع ع